

[Miljøministeren]

tanke er, at før beslutning om at gribe ind træffes, kræver det undersøgelse af forureningsrisiko og muligheder for at begrænse forureningen. For det andet må der en projektering til af afværgeforanstaltningerne. Derefter kommer så omkostningsberegningerne og endelig prioriteringen af, hvilke depoter man så skal gribe ind over for. Det er givet, at prioriteringen her må gå efter farligheden af de stoffer, der ligger i disse depoter.

Når beslutningen er taget, skal afværgeforanstaltningerne gennemføres, og effekten af dem skal kontrolleres. Der skal måske sættes ind med foranstaltninger, f.eks. pumpe- og renseanlæg, som skal drives, og så kommer der en række administrative og praktiske opgaver. Opgaverne er fordelt på kommuner og amtskommuner og miljøstyrelsen ud fra det synspunkt, at opgaverne skal løses dér, hvor de billigst og mest hensigtsmæssigt kan løses. Det er amtskommunerne, der gennemfører undersøgelser og projekterer afværgeforanstaltninger, fordi de som recipientansvarlige myndigheder har forudsætningerne herfor. Derefter kommer kommunerne ind i billedet. De fører i overensstemmelse med miljøbeskyttelsesloven tilsyn med forurening af nedgravet kemikalieaffald, og de står for den praktiske drift af afværgeforanstaltningerne, f.eks., som jeg sagde før, drift af pumpeanlæg. Miljøstyrelsen kommer ind og godkender amtskommunernes afværgeprojekter og foretager den landsdækkende prioritering af, hvor der skal gribes ind. Derved udnyttes den ekspertise vedrørende disse forurenings-sager, som styrelsen har oparbejdet igennem de senere år, og som hr. Erik Holst fuldstændig rigtigt bemærkede er til stede. Derved sikres prioriteringen af de begrænsede ressourcer; de udnyttes bedst muligt, så vi kan tage de værste forureningsrisici først. Der er altså i lovforslaget en klar rollefordeling, og jeg takker for tilslutningen fra partierne til netop denne side af sagen.

Omkostningsfordelingen har også været en del omtalt. Nu er der, som også hr. Steffensen var inde på, gjort endeligt op. Hvem klarer opgaverne, når det drejer sig om økonomien? Man har fra visse sider antydnet, at det har taget lidt lang tid, før man fandt frem til denne fordeling. Det lød, som om der bare var økonomi i det. Jeg vil gerne sige, at det har for mig at se været afgørende, at vi var sikre på den økonomiske fordeling, ellers

ville det næppe have været muligt hurtigt at komme i gang med opgaverne. Staten betaler for etablering af afværgeforanstaltningerne, og det er ca. 150 mill. kr. Staten yder støtte til de svagest stillede kommuner, det vil nok dreje sig om ca. 25 mill. kr. Hermed mener jeg også at der fra statens side klart er givet tilsagn om positiv medvirken.

Hr. Holger K. Nielsen udtrykte tilfredshed med, at lovforslaget nu er kommet, men mente, at ambitionsniveauet burde have ligget noget højere. Der blev også fra hr. Holger K. Nielsens side talt om en mangel med hensyn til offentligheden. Jeg har ikke fundet det nødvendigt at foreslå formaliserede regler for offentlighedens inddragelse i myndighedernes arbejde med disse depotsager. Det er ikke, fordi jeg mener, at disse sager ikke skal drøftes af andre end myndighederne, men fordi jeg er overbevist om, at der vil være den fornødne åbenhed om disse sager, sådan at man ikke behøver at lovgive om det. Jeg har ikke anset det for hensigtsmæssigt at give en vid klageadgang med hensyn til miljøstyrelsens og amtsrådenes afgørelser efter denne lovgivning, således som det er tilfældet med miljøbeskyttelsesloven. Det skyldes bl.a., at der lægges op til en prioriteret indsats, der meget vanskeligt kan styres fornuftigt af miljøstyrelsen, hvis enkeltafgørelser påklages til endelig afgørelse i højere instans.

Der blev fra hr. Holger K. Nielsens side antydnet noget om, hvorvidt det ikke var bedre, at vi havde ladet hovedstadsrådet glide ind i sagen i stedet for amtskommunerne. Det har under forhandlingerne om lovforslaget været tilkendegivet både fra Amtsrådsforeringens side og fra hovedstadsrådets side, at amtskommunerne bedst ville kunne tage sig af den specielle oprydningsopgave, og disse udtalelser fra begge disse involverede parter har vi altså fulgt op.

Jeg er helt enig med hr. Thorndahl i princippet om, at det er forureneren, der skal betale, og som det også klart er skrevet, har vi ikke fraskrevet os mulighederne for at forfølge netop denne side af sagen, men det har for os været væsentligt, at vi ikke afventede at få disse sager kørt igennem for at se, om der var muligheder for, at vi kunne få et erstatningsbeløb, inden man foretog oprydningen. Nu må vi have oprydningen gennem-